

Neemia

¹ Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. Și s-a întâmplat în luna Chisleu, în anul al douăzecilea, când eram în palatul Susa,

² Că Hanani, unul dintre frații mei, a venit, el și anumiți bărbați din Iuda; și i-am întrebat referitor la iudeii care scăpaseră, care rămăseseră din captivitate și referitor la Ierusalim.

³ Și ei mi-au spus: Rămășița care a rămas din captivitate acolo în provincie este în mare necaz și ocară; zidul Ierusalimului de asemenea este dărâmat și porțile lui sunt arse cu foc.

⁴ Și s-a întâmplat, după ce am auzit aceste cuvinte, că am șezut jos și am plâns și am jelit câteva zile și am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerului,

⁵ Și am spus: Te implor, DOAMNE Dumnezeul cerului, Dumnezeul cel mare și înfricoșător, care ține legământul și mila față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui;

⁶ Să fie acum urechea ta atentă și ochii tăi deschși, ca să auzi rugăciunea servitorului tău, cu care mă rog înaintea ta acum, zi și noapte, pentru copiii lui Israel, servitorii tăi, și mărturisesc păcatele copiilor lui Israel, pe care noi le-am păcătuit împotriva ta; deopotrivă eu și casa tatălui meu am păcătuit.

⁷ Ne-am purtat foarte corupt împotriva ta și nu am păzit poruncile, nici statutele, nici judecățile, pe care le-ai poruncit servitorului tău Moise.

⁸ Amintește-ți, te implor, de cuvântul pe care l-ai poruncit servitorului tău Moise, spunând: Dacă încălcați legea, vă voi împrăștia printre națiuni;

⁹ Dar dacă vă întoarceți la mine și păziți poruncile mele și le faceți; chiar dacă ar fi dintre voi aruncați până la marginea cea mai îndepărtată a cerului, totuși îi voi aduna de acolo și îi voi aduce în locul pe care l-am ales pentru a pune numele meu acolo.

¹⁰ Și aceștia sunt servitorii tăi și poporul tău, pe care l-ai răscumpărat prin marea ta putere și prin mâna ta cea tare.

¹¹ DOAMNE, te implor, să fie acum urechea ta atentă la rugăciunea servitorului tău și la rugăciunea servitorilor tăi, care doresc să se teamă de numele tău; și fă, te rog, să prospere servitorul tău în această zi și dăruiește-i milă înaintea ochilor acestui bărbat. Pentru că eu am fost paharnicul împăratului.

2

¹ Și s-a întâmplat în luna Nisan, în anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxes, că era vin înaintea lui; și am luat vinul și l-am dat împăratului. Și, nu fusesem mai înainte trist în prezența lui.

² De aceea împăratul mi-a spus: De ce este înfățișarea ta tristă, văzând că nu ești bolnav? Aceasta nu este nimic altceva decât tristețe a inimii. Atunci m-am înfricoșat foarte tare,

³ Și am spus împăratului: Veșnic să trăiască împăratul, de ce să nu fie înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul mormintelor părinților mei, șade risipită și porțile ei au fost mistuite de foc?

⁴ Atunci împăratul mi-a spus: Ce cauți? Astfel, m-am rugat Dumnezeului cerului.

⁵ Și am spus împăratului: Dacă place împăratului și dacă servitorul tău ar găsi favoare înaintea feței tale, să mă trimiți în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, să o construiesc.

⁶ Și împăratul mi-a spus (împărăteasa de asemenea ședea lângă el): Cât de lungă va fi călătoria ta? Și când te vei întoarce? Astfel a făcut plăcere împăratului să mă trimită; și i-am hotărât un timp.

⁷ Mai mult, am spus împăratului: Dacă ar place împăratului, să mi se dea scrisori către guvernatorii de dincolo de râu, ca să mă lase să trec până voi ajunge în Iuda;

⁸ Și o scrisoare către Asaf păzitorul pădurii împăratului, ca să îmi dea lemnăria să fac bărne pentru porțile palatului care aparține de casă, și pentru zidul cetății și pentru casa în care voi intra. Și împăratul mi-a dat, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului meu peste mine.

⁹ Atunci am mers la guvernatorii de dincolo de râu și le-am dat scrisorile împăratului. Și împăratul trimisese căpetenii ale armatei și călăreți cu mine.

¹⁰ Când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, au auzit de aceasta, i-a mâhnit foarte tare că a venit un om să caute bunăstarea copiilor lui Israel.

¹¹ Astfel, eu am venit la Ierusalim și am stat acolo trei zile.

¹² Și m-am sculat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine; nici nu am spus vreunui om ce pusese Dumnezeul meu în inima mea pentru a face la Ierusalim; nici nu era acolo vreun animal cu

mine, în afară de animalul pe care călăream.

¹³ Și am ieșit noaptea pe poarta văii, chiar prin fața fântânii dragonului și spre poarta bălegarului și am văzut zidurile Ierusalimului care erau dărâmate și porțile lui mistuite de foc.

¹⁴ Atunci am mers la poarta fântânii și la scaldătoarea împăratului; dar nu era loc pentru animalul care era sub mine să treacă.

¹⁵ Atunci am urcat eu noaptea pe lângă pârâu și am văzut zidul și m-am dus înapoi și am intrat pe poarta văii și m-am întors.

¹⁶ Și conducătorii nu știau unde mersesem, sau ce făcusem; nici nu spusese încă aceasta iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici conducătorilor, nici celorlalți care făceau lucrarea.

¹⁷ Atunci le-am spus: Voi vedeți nenorocirea în care suntem, cum Ierusalimul șade risipit și porțile lui sunt arse cu foc; veniți și să construim zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de ocară.

¹⁸ Atunci le-am spus despre mâna Dumnezeului meu care fusese bună peste mine; și de asemenea de cuvintele împăratului pe care mi le spusese. Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim. Astfel, și-au întărit mâinile pentru această lucrare bună.

¹⁹ Dar când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, și Gheșem arabul, au auzit aceasta, au râs de noi în batjocură și ne-au disprețuit și au spus: Ce este acest lucru pe care îl faceți? Vă răzvrățiți împotriva împăratului?

²⁰ Atunci le-am răspuns și le-am zis: Dumnezeul cerului, el ne va face să prosperăm; de aceea noi, servitorii săi, ne vom ridica și vom construi; dar voi nu aveți nici parte, nici drept, nici amintire în

Ierusalim.

3

¹ Atunci Eliașib, marele preot, s-a ridicat împreună cu frații săi, preoții, și au construit Poarta Oilor; au sfințit-o și i-au pus ușile; chiar până la turnul lui Meea au sfințit-o, până la turnul lui Hananeel.

² Și lângă el au construit bărbații din Ierihon. Și lângă ei a construit Zacur, fiul lui Imri.

³ Dar Poarta Peștilor au construit-o fiii lui Hase-naai, care de asemenea i-au pus bârnele și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei.

⁴ Și lângă ei a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț. Și lângă ei a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabeel. Și lângă ei a reparat Țadoc, fiul lui Baana.

⁵ Și lângă ei au reparat tecoatiții; dar nobilii lor nu și-au pus gâturile la lucrarea DOMNULUI lor.

⁶ Mai mult, poarta cea veche au reparat-o Ioiada, fiul lui Paseah și Meșulam, fiul lui Besodia; ei i-au așezat bârnele și i-au pus ușile și încuietorile ei și zăvoarele ei.

⁷ Și lângă ei au reparat Melatia gabaonitul și Iadon meronotitul, bărbații din Gabaon și din Mițpa, până la scaunul guvernatorului din partea aceasta a râului.

⁸ Lângă el a reparat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre aurari. Lângă el de asemenea a reparat Hania, fiul unuia dintre parfumieri, și au fortificat Ierusalimul până la zidul cel lat.

⁹ Și lângă ei a reparat Refaia, fiul lui Hur, conducătorul peste o jumătate din Ierusalim.

¹⁰ Și lângă ei a reparat Iedaia, fiul lui Harumaf, chiar în dreptul casei lui. Și lângă el a reparat Hatuș, fiul lui Hașabnia.

¹¹ Malchiia, fiul lui Harim și Hașub, fiul lui Pahat-Moab, au reparat cealaltă bucată și turnul cup-toarelor.

¹² Și lângă el a reparat Șalum, fiul lui Haloheș, conducătorul peste o jumătate de parte din Ierusalim, el și fiicele lui.

¹³ Poarta văii au reparat-o Hanun și locuitorii din Zanoah; ei au construit-o și i-au pus ușile, încuietorii ei și zăvoarele ei și o mie de coți de zid până la poarta bălegarului.

¹⁴ Dar poarta bălegarului a reparat-o Malchiia, fiul lui Recab, conducătorul peste o parte din Bet-Hacherem; el a construit-o și i-a pus ușile, încuietorii ei și zăvoarele ei.

¹⁵ Dar poarta fântânii a reparat-o Șalum, fiul lui Col-Hoze, conducătorul unei părți din Mițpa; el a construit-o și a acoperit-o și i-a pus ușile, încuietorii ei și zăvoarele ei și zidul scaldătorii din Șiloa lângă grădina împăratului și până la treptele care coboară din cetatea lui David.

¹⁶ După el a reparat Neemia, fiul lui Azbuc, conducătorul peste o jumătate din Bet-Țur, până la locul din fața mormintelor lui David și până la scaldătoarea care fusese făcută și până la casa războinicilor.

¹⁷ După el au reparat leviții: Rehum, fiul lui Bani. Lângă el a reparat Hașabia conducătorul peste o jumătate de parte din Cheila, în partea lui.

¹⁸ După el au reparat frații lor: Bavai, fiul lui Henadad, conducătorul peste o jumătate din

Cheila.

¹⁹ Și, lângă el, a reparat Ezer, fiul lui Ieșua, conducătorul peste Mițpa, o altă bucată în dreptul urcușului la casa armelor, la cotul zidului.

²⁰ După el Baruc, fiul lui Zabai, a reparat cu zel cealaltă bucată, de la cotul zidului până la ușa casei lui Eliașib, marele preot.

²¹ După el a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacot, o altă bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la capătul casei lui Eliașib.

²² Și după el au reparat preoții, bărbații câmpiei.

²³ După ei au reparat Beniamin și Hașub în fața casei lor. După el a reparat Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania lângă casa lui.

²⁴ După el a reparat Binui, fiul lui Henadad o altă bucată, de la casa lui Azaria până la cotul zidului, chiar până la colț.

²⁵ Palal, fiul lui Uzai, a reparat în dreptul cotului zidului și al turnului care iese în afară din casa împăratului, care era lângă curtea închisorii. După el a reparat Pedaia, fiul lui Pareoș.

²⁶ Mai mult, netinimii locuiau în Ofel, până la locul din dreptul porții apei spre est și până la turnul care iese în afară.

²⁷ După ei tecoatiții au reparat o altă bucată, din dreptul marelui turn, care iese în afară, până la zidul lui Ofel.

²⁸ Deasupra porții cailor au reparat preoții, fiecare în dreptul casei lui.

²⁹ După ei a reparat Țadoc, fiul lui Imer, în dreptul casei lui. După el a reparat de asemenea Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții de est.

³⁰ După el au reparat Hanania, fiul lui Șelemia, și

Hanun al șaselea fiu al lui Talaf, o altă bucată. După el a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, în dreptul camerei lui.

³¹ După el a reparat Malchiia, fiul aurarului, până la locul netinimilor și al comercianților, în dreptul porții Mifcad și până la urcușul colțului.

³² Și între urcușul colțului, la poarta oilor, au reparat aurarii și comercianții.

4

¹ Dar s-a întâmplat că, atunci când Sanbalat a auzit că noi am construit zidul, s-a înfuriat și s-a aprins mult și a batjocorit pe iudei.

² Și a vorbit înaintea fraților săi și a armatei Samariei și a spus: Ce fac acești iudei slabi? Se vor întări ei? Vor sacrifica ei? Vor termina ei într-o zi? Vor reînvia ei pietrele din grămezile de moloz care sunt arse?

³ Și Tobia amonitul era lângă el și a spus: Ceea ce ei construiesc dacă doar o vulpe s-ar urca, ar dărâma zidul lor de piatră.

⁴ Auzi, Dumnezeul nostru, pentru că suntem disprețuiți; și întoarce ocară lor asupra capului lor și dă-i ca pradă în țara captivității;

⁵ Și nu acoperi nelegiuirea lor și să nu fie șters păcatul lor dinaintea ta, pentru că ei te-au provocat la mânie înaintea celor care construiesc.

⁶ Astfel am construit noi zidul; și tot zidul a fost îmbinat până la jumătatea lui, pentru că poporul avea inimă să muncească.

⁷ Dar s-a întâmplat, când au auzit Sanbalat și Tobia și arabii și amoniții și asdodiții că zidurile Ierusalimului erau ridicate și că spărturile începeau să fie astupate, că s-au înfuriat foarte tare,

⁸ Și au uneltit toți împreună să vină și să lupte împotriva Ierusalimului și să îl împiedice.

⁹ Totuși noi ne-am făcut rugăciunea către Dumnezeu nostru și am pus o gardă împotriva lor zi și noapte, din cauza lor.

¹⁰ Și Iuda a spus: Puterea purtătorilor de poveri este slăbită și este mult moloz; astfel încât nu suntem în stare să construim zidul.

¹¹ Și potrivnicii noștri au spus: Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom ajunge în mijlocul lor și îi vom ucide și vom face ca lucrarea să înceteze.

¹² Și s-a întâmplat că, atunci când iudeii, care locuiau lângă ei, au venit, ne-au spus de zece ori: Oriunde vă veți întoarce, ei vor fi peste voi.

¹³ De aceea am pus în locurile mai de jos în spatele zidului și în locurile mai înalte, chiar eu am așezat poporul după familiile lor cu săbiile lor, cu sulile lor și cu arcurile lor.

¹⁴ Și m-am uitat și m-am ridicat și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Nu vă temeți de ei; amintiți-vă de DOMNUL, care este mare și înfricoșător, și luptați pentru frații voștri, fiii voștri și fiicele voastre, soțiile voastre și casele voastre.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când dușmanii noștri au auzit că ni s-a făcut cunoscut și că Dumnezeu făcuse sfatul lor de nimic, că noi ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea sa.

¹⁶ Și s-a întâmplat, de atunci înainte, că jumătate din servitorii mei lucrau în lucrare și cealaltă jumătate din ei purtau deopotrivă sulile, scuturile și arcurile și armurile; și conducătorii erau în spatele întregii case a lui Iuda.

¹⁷ Cei care construiau zidul și cei care purtau poveri, cu cei care încărcău, fiecare cu o mână lucra în lucrare și cu cealaltă ținea o armă.

¹⁸ Deoarece cei care construiau, fiecare își avea sabia lui încinsă la șold și astfel construia. Și cel care suna din trâmbiță era lângă mine.

¹⁹ Și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Lucrarea este mare și întinsă și noi suntem împrăștiați pe zid, departe unul de altul.

²⁰ Oriunde veți auzi sunetul trâmbiței, să vă adunați într-acolo la noi; Dumnezeuul nostru va lupta pentru noi.

²¹ Astfel noi munceam în lucrare; și jumătate din ei purtau sulitele de la ridicarea dimineții până când stelele apăreau.

²² Tot astfel în acel timp am spus poporului: Fiecare cu servitorul său să găzduiască în Ierusalim, ca noaptea să ne fie gardă, și ziua să muncească.

²³ Astfel nici eu, nici frații mei, nici servitorii mei, nici bărbații de gardă care mă urmau, nici-unul dintre noi nu ne-am dezbrăcat de hainele noastre, fiecare se dezbrăca doar pentru spălare.

5

¹ Și a fost un strigăt mare al poporului și al soțiilor lor împotriva fraților lor iudei.

² Fiindcă erau unii care spuneau: Noi, fiii noștri și fiicele noastre, suntem mulți; de aceea trebuie să luăm grâne pentru ei, ca să mâncăm și să trăim.

³ Erau de asemenea unii care spuneau: Noi am ipotecat pământurile noastre, viile noastre și

casele noastre, ca să cumpărăm grâne, din cauza foametei.

⁴ Erau de asemenea alții care spuneau: Noi am împrumutat bani pentru tributul împăratului și aceasta pe pământurile noastre și viile noastre.

⁵ Totuși acum carnea noastră este precum carnea fraților noștri, copiii noștri precum copiii lor; și, iată, noi ducem în robie pe fiii noștri și pe fiicele noastre ca să fie servitori și unele dintre fiicele noastre sunt duse deja în robie; și nu este în puterea noastră să le răscumpărăm, pentru că alți oameni au pământurile și viile noastre.

⁶ Și m-am mâniat foarte tare când am auzit strigătul lor și aceste cuvinte.

⁷ Și m-am sfătuit cu mine însumi și am muștrat pe nobili și pe conducători și le-am spus: Voi stoarceți camătă fiecare de la fratele său. Și am adunat o mare adunare împotriva lor.

⁸ Și le-am spus: Noi, după abilitatea noastră, am răscumpărat pe frații noștri iudei, care erau vânduți păgânilor; și voi să vindeți chiar pe frații voștri? Sau să ne fie ei vânduți? Atunci ei au tăcut și nu au găsit nimic să răspundă.

⁹ De asemenea am spus: Nu este bine ceea ce faceți; nu ar trebui să umblați în teama de Dumnezeu nostru din cauza ocării păgânilor, dușmanii noștri?

¹⁰ Eu de asemenea și frații mei și servitorii mei, am putea să stoarcem de la ei bani și grâne; vă rog, să lăsăm această camătă.

¹¹ Dați-le înapoi, vă rog, chiar în această zi pământurile lor, viile lor, grădinile lor de măslini și casele lor, de asemenea a suta parte din bani și din

grâne, vinul și untdelemnul pe care l-ați stors de la ei.

¹² Atunci ei au spus: Le vom da înapoi și nu vom cere nimic de la ei; astfel vom face precum spui. Atunci am chemat preoții și am luat un jurământ de la ei, că vor face conform cu această promisiune.

¹³ De asemenea mi-am scuturat poala și am spus: Astfel să scuture Dumnezeu pe fiecare om din casa lui și din munca lui, care nu împlinește această promisiune, chiar astfel să fie scuturat și golit. Și toată adunarea a spus: Amin, și au lăudat pe DOMNUL. Și poporul a făcut conform cu această promisiune.

¹⁴ Mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul lor în țara lui Iuda, din anul al douăzecilea până în anul al treizeci și doilea al împăratului Artaxerxes, adică, doisprezece ani, eu și frații mei nu am mâncat pâinea guvernatorului.

¹⁵ Dar guvernatorii dinainte, care fuseseră înaintea mea, împovărau poporul și luaseră de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șekeli de argint; da, chiar și servitorii lor stăpâneau peste popor; dar eu nu am făcut astfel, din cauza fricii de Dumnezeu.

¹⁶ Da, de asemenea am continuat în lucrarea acestui zid și nu am cumpărat vreun pământ; și toți servitorii mei erau adunați acolo la lucru.

¹⁷ Mai mult, erau la masa mea o sută cincizeci dintre iudei și conducători, în afară de cei care veneau la noi dintre păgânii care erau în jurul nostru.

¹⁸ Acum, ceea ce era pregătit pentru mine zilnic

era un bou și șase oi alese; de asemenea păsări erau pregătite pentru mine și o dată la zece zile tot felul de vinuri; totuși, pentru toate acestea eu nu am cerut pâinea guvernatorului, pentru că robia era grea asupra acestui popor.

¹⁹ Gândește-te la mine, Dumnezeu meu, spre bine, conform cu tot ce am făcut pentru acest popor.

6

¹ Și s-a întâmplat, când Sanbalat și Tobia și Gheșem arabul, și ceilalți dușmani ai noștri au auzit că eu construiseam zidul și că nu mai era spărtură rămasă în el (deși în acel timp nu pusesem ușile la porți),

² Că Sanbalat și Gheșem au trimis la mine, spunând: Vino, să ne întâlnim împreună în unul din satele din câmpia Ono. Dar ei gândeau să îmi facă ticăloșie.

³ Și le-am trimis mesageri, spunând: Eu fac o lucrare mare astfel încât nu pot să cobor; de ce să înceteze lucrarea, în timp ce o părăsesc și cobor la voi?

⁴ Totuși ei au trimis la mine de patru ori în felul acesta; și eu le-am răspuns în același fel.

⁵ Atunci a trimis Sanbalat pe servitorul său la mine, în felul acesta a cincea oară cu o scrisoare deschisă în mâna sa;

⁶ În care era scris: Se aude printre păgâni, și Gașmu spune aceasta, că tu și iudeii gândiți să vă răzvrățiți; din care cauză tu construiești zidul; ca tu să fii împăratul lor, conform acestor cuvinte.

⁷ Și tu de asemenea ai rânduit profeți să predice despre tine la Ierusalim, spunând: Este un împărat

în Iuda; și acum se va face cunoscut împăratului conform acestor cuvinte. Vino de aceea acum și să ne sfătuim împreună.

⁸ Atunci am trimis la el, spunând: Nu sunt făcute astfel de lucruri precum spui, ci tu le inventezi din inima ta.

⁹ Pentru că toți ne-au înfricoșat, spunând: Mâinile lor vor fi slăbite de la lucrare și aceasta nu se va face. De aceea acum, O Dumnezeule, întărește mâinile mele.

¹⁰ După aceasta eu am mers la casa lui Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care era închis; și el a spus: Să ne întâlnim în casa lui Dumnezeu, înăuntrul templului, și să închidem ușile templului, pentru că ei vor veni să teucidă: da, noaptea vor veni ei să teucidă.

¹¹ Și eu am spus: Ar trebui un astfel de om ca mine să fugă? Și cine, fiind precum sunt eu, ar intra în templu pentru a-și salva viața? Nu voi intra.

¹² Și, iată, am priceput că Dumnezeu nu îl trimisese; ci că el a vestit această profeție împotriva mea; fiindcă Tobia și Sanbalat îl angajaseră.

¹³ Pentru aceasta a fost el angajat, ca să mă înfrice și să fac astfel și să păcătuiesc, și ca ei să poată avea ceva de spus pentru o purtare rea, ca să mă poată ocări.

¹⁴ Dumnezeul meu, gândește-te la Tobia și la Sanbalat conform cu aceste lucrări ale lor și la profetesa Noadia și la restul profeților, care voiau să mă înfricoșeze.

¹⁵ Astfel zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, atunci când toți dușmanii noștri au auzit despre aceasta și toți păgânii care erau în jurul nostru au văzut aceste lucruri, ei au fost mult doborâți în propriii lor ochi; fiindcă au priceput că această lucrare era făcută de la Dumnezeu nostru.

¹⁷ Mai mult, în acele zile, nobilii lui Iuda au trimis multe scrisori la Tobia și scrisorile de la Tobia veneau la ei.

¹⁸ Pentru că erau mulți în Iuda jurați lui, deoarece el era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah; și fiul său, Iohanan, luase pe fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia.

¹⁹ De asemenea ei făceau cunoscute, înaintea mea, faptele lui bune, și rosteau cuvintele mele către el. Și Tobia trimitea scrisori pentru a mă înfricoșa.

7

¹ Și s-a întâmplat, după ce zidul a fost construit și eu am așezat ușile și portarii și cântăreții și leviții au fost rânduiți,

² Că am dat fratelui meu Hanani și lui Hanania, conducătorul palatului, sarcina asupra Ierusalimului: pentru că era om credincios și se temea de Dumnezeu mai mult decât alții.

³ Și le-am spus: Să nu fie porțile Ierusalimului deschise până soarele nu va fi arzător; și în timp ce ei stau acolo, să închidă ușile și să le zăvorască; și să rânduiască gărzi dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la garda lui și fiecare să fie în dreptul casei lui.

⁴ Și cetatea era întinsă și mare, dar poporul era puțin în ea și casele nu erau construite.

⁵ Și Dumnezeuul meu a pus în inima mea să adun pe nobili și pe conducători și pe popor, ca să fie socotiți prin genealogie. Și am găsit un registru al genealogiei celor care se urcaseră întâi și am găsit scris în el,

⁶ Aceștia sunt copiii provinciei, care s-au urcat din captivitate, dintre cei care fuseseră duși în captivitate, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dus, și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la cetatea lui;

⁷ Care au venit cu Zorobabel, Ieșua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul, spun eu, al bărbaților poporului lui Israel era acesta:

⁸ Copiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi.

⁹ Copiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi.

¹⁰ Copiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi.

¹¹ Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieșua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece.

¹² Copiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

¹³ Copiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci.

¹⁴ Copiii lui Zacai, șapte sute șazeci.

¹⁵ Copiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt.

¹⁶ Copiii lui Bebai, șase sute douăzeci și opt.

¹⁷ Copiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi.

¹⁸ Copiii lui Adonicam, șase sute șazeci și șapte.

¹⁹ Copiii lui Bigvai, două mii șazeci și șapte.

²⁰ Copiii lui Adin, șase sute cincizeci și cinci.

²¹ Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci și opt.

²² Copiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt.

²³ Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru.

- 24 Copiii lui Harif, o sută doisprezece.
- 25 Copiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci.
- 26 Bărbații din Betleem și Netofa, o sută optzeci și opt.
- 27 Bărbații din Anatot, o sută douăzeci și opt.
- 28 Bărbații din Bet-Azmavet, patruzeci și doi.
- 29 Bărbații din Chiriat-Iearim, Chefira și Beerot, șapte sute patruzeci și trei.
- 30 Bărbații din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci și unu.
- 31 Bărbații din Micmas, o sută douăzeci și doi.
- 32 Bărbații din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei.
- 33 Bărbații celuilalt Nebo, cincizeci și doi.
- 34 Copiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru.
- 35 Copiii lui Harim, trei sute douăzeci.
- 36 Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci și cinci.
- 37 Copiii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono, șapte sute douăzeci și unu.
- 38 Copiii lui Sena, trei mii nouă sute treizeci.
- 39 Preoții: copiii lui Iedaia, din casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei.
- 40 Copiii lui Imer, o mie cincizeci și doi.
- 41 Copiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte.
- 42 Copiii lui Harim, o mie șaptesprezece.
- 43 Leviții: copiii lui Ieșua, ai lui Cadmiel și dintre copiii lui Hodva, șaptezeci și patru.
- 44 Cântăreții: copiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.
- 45 Portarii: copiii lui Șalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii

lui Șobai, o sută treizeci și opt.

⁴⁶ Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot.

⁴⁷ Copiii lui Cheros, copiii lui Sia, copiii lui Padon,

⁴⁸ Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Șalmal,

⁴⁹ Copiii lui Hanan, copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar,

⁵⁰ Copiii lui Reaia, copiii lui Rețin, copiii lui Necoda,

⁵¹ Copiii lui Gazam, copiii lui Uza, copiii lui Paseah,

⁵² Copiii lui Besai, copiii lui Meunim, copiii lui Neșișim,

⁵³ Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur,

⁵⁴ Copiii lui Bașlit, copiii lui Mehida, copiii lui Harșa,

⁵⁵ Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah,

⁵⁶ Copiii lui Nețiah, copiii lui Hatifa.

⁵⁷ Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Soferet, copiii lui Perida,

⁵⁸ Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel,

⁵⁹ Copiii lui Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hașebaim, copiii lui Amon.

⁶⁰ Toți netinimii și copiii servitorilor lui Solomon, erau trei sute nouăzeci și doi.

⁶¹ Și aceștia au fost cei care au urcat de asemenea de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Adon și Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor, nici

sămânța lor, dacă erau din Israel.

⁶² Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.

⁶³ Și dintre preoți: Copiii lui Hobaia, copiii lui Hacoț, copiii lui Barzilai, care a luat pe una dintre ficele lui Barzilai galaaditul, de soție, și a fost numit după numele lor.

⁶⁴ Aceștia și-au căutat înregistrarea printre cei care au fost socotiți prin genealogie, dar ea nu s-a găsit; de aceea au fost îndepărtați din preoție, ca întinați.

⁶⁵ Și Tirșata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până nu va sta în picioare un preot cu Urim și Tumim.

⁶⁶ Toată adunarea împreună era de patruzeci și două de mii trei sute șazeci,

⁶⁷ În afară de servitorii lor și de servitoarele lor, dintre care erau șapte mii trei sute treizeci și șapte; și aveau două sute patruzeci și cinci de cântăreți și cântărețe.

⁶⁸ Caii lor, șapte sute treizeci și șase; catârii lor, două sute patruzeci și cinci;

⁶⁹ Cămilele lor, patru sute treizeci și cinci; șase mii șapte sute douăzeci de măgari.

⁷⁰ Și unii dintre mai marii părinților au dat pentru lucrare. Tirșata a dat pentru tezaur o mie de drahme de aur, cincizeci de oale, cinci sute treizeci de haine preoțești.

⁷¹ Și unii dintre mai marii părinților au dat pentru tezaurul lucrării douăzeci de mii de drahme de aur și două mii două sute de mine de argint.

⁷² Și ceea ce restul poporului a dat a fost douăzeci de mii de drahme de aur și două mii două sute de mine de argint și șazeci și șapte de haine preoțești.

⁷³ Astfel preoții și leviții și portarii și cântăreții și unii din popor și netinimii și tot Israelul au locuit în cetățile lor; și când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor.

8

¹ Și tot poporul s-a adunat ca un singur om, în strada, care era în fața porții apelor; și ei i-au vorbit lui Ezra, scribul, să aducă el cartea legii lui Moise, pe care DOMNUL o poruncise lui Israel.

² Și Ezra, preotul, a adus legea înaintea adunării, atât a bărbaților cât și a femeilor și a tuturor celor care puteau auzi cu înțelegere, în cea dintâi zi a lunii a șaptea.

³ Și a citit din ea în fața străzii care era înaintea porții apelor de dimineață până la amiază, înaintea bărbaților și a femeilor și a celor care puteau înțelege; și urechile întregului popor erau atente la cartea legii.

⁴ Și Ezra, scribul, stătea în picioare pe o platformă de lemn, pe care o făcuseră pentru această ocazie; și lângă el stăteau în picioare Matitia și Șema și Anaia și Urie și Hilchia și Maaseia, la dreapta lui; și la stânga lui Pedaia și Mișael și Malchiia și Hașum și Hașbadana, Zaharia și Meșulam.

⁵ Și Ezra a deschis cartea înaintea ochilor întregului popor; (pentru că el era deasupra întregului popor;) și, când a deschis-o, tot poporul s-a ridicat în picioare;

⁶ Și Ezra a binecuvântat pe DOMNUL, pe marele Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns: Amin, Amin, ridicându-și mâinile; și și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI cu fețele lor la pământ.

⁷ De asemenea Ieșua și Bani și Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodiia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții au făcut pe popor să înțeleagă legea; și poporul stătea în picioare la locul său.

⁸ Astfel ei citeau lămurit în cartea legii lui Dumnezeu, și îi dădeau înțelesul și îi făceau să înțeleagă citirea.

⁹ Și Neemia, care este Tirșata, și Ezra, preotul și scribul, și leviții care învățau poporul, au spus către tot poporul: Această zi este sfântă pentru DOMNUL Dumnezeul vostru, nu jeliți, nici nu plângeți. Pentru că tot poporul plângea, când au auzit cuvintele legii.

¹⁰ Atunci el le-a spus: Duceți-vă, mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei pentru care nimic nu este pregătit, pentru că această zi este sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că bucuria DOMNULUI este tăria voastră.

¹¹ Și leviții au liniștit tot poporul, spunând: Tăceți, pentru că ziua este sfântă; și nu fiți mâhniți.

¹² Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea și să trimită porții și să facă mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele care le fuseseră vestite.

¹³ Și a doua zi s-au adunat mai marii părinților întregului popor, preoții și leviții, la Ezra, scribul, pentru a înțelege cuvintele legii.

¹⁴ Și au găsit scris în legea pe care DOMNUL o poruncise prin Moise, copiilor lui Israel, că trebuie să locuiască în colibe la sărbătoarea lunii a șaptea;

¹⁵ Și că trebuie să vestească și să facă cunoscut

în toate cetățile lor și în Ierusalim, spunând: Ieșiți la munte și aduceți ramuri de măslin și ramuri de pin și ramuri de mirt și ramuri de palmier și ramuri de copaci stufoși, pentru a face colibe, precum este scris.

¹⁶ Astfel poporul a ieșit și le-a adus și și-au făcut colibe, fiecare pe acoperișul casei lui și în curțile lor și în curțile casei lui Dumnezeu și în strada porții apelor și în strada porții lui Efraim.

¹⁷ Și toată adunarea celor care se întorseseră din captivitate și-au făcut colibe și au șezut în colibe, pentru că din zilele lui Ieșua, fiul lui Nun, până în acea zi copiii lui Israel nu făcuseră astfel. Și a fost foarte mare veselie.

¹⁸ De asemenea zi de zi, din ziua întâi până în ultima zi, el a citit în cartea legii lui Dumnezeu. Și au ținut sărbătoarea șapte zile; și în a opta zi a fost o adunare solemnă, conform rânduiei.

9

¹ Și în ziua a douăzeci și patra a acestei luni copiii lui Israel s-au adunat cu postire și cu pânze de sac și cu țărână asupra lor.

² Și sămânța lui Israel s-a separat de toți străinii și au stat în picioare și au mărturisit păcatele lor și nelegiuirile părinților lor.

³ Și s-au ridicat pe locul lor și au citit în cartea legii DOMNULUI Dumnezeului lor, o a patra parte din zi; și o altă a patra parte au mărturisit și s-au închinat DOMNULUI Dumnezeului lor.

⁴ Atunci au stat în picioare pe trepte, dintre leviți: Ieșua și Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia,

Bani și Chenani și au strigat cu o voce tare către DOMNUL Dumnezeu lor.

⁵ Atunci leviții Ieșua și Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodiia, Șebania și Petahia au spus: Ridicați-vă în picioare și binecuvântați pe DOMNUL Dumnezeu vostru pentru totdeauna și întotdeauna; și binecuvântat să fie numele tău glorios, care este înălțat mai presus de orice binecuvântare și laudă.

⁶ Tu, chiar tu, ești singur DOMN; tu ai făcut cerul, cerul cerurilor, cu toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile care sunt pe el, mările și tot ce este în ele și tu le păstrezi pe toate; și oștirea cerului ți se închină ție.

⁷ Tu ești DOMNUL Dumnezeu, care l-ai ales pe Avram și l-ai scos din Urul caldeilor, și i-ai dat numele Avraam;

⁸ Și i-ai găsit inima credincioasă înaintea ta și ai făcut un legământ cu el că îi vei da țara canaanitilor, a hitiților, a amoritilor și a pereziților și a iebusiților și a ghirgasiților, că o vei da, spun eu, seminței sale și ți-ai împlinit cuvintele tale, pentru că ești drept;

⁹ Și ai văzut necazul părinților noștri în Egipt și ai auzit strigătul lor la Marea Roșie;

¹⁰ Și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor săi și asupra întregului popor al țării sale, pentru că ai cunoscut că s-au purtat cu mândrie împotriva lor. Astfel ți-ai făcut un nume, precum este în această zi.

¹¹ Și ai despărțit marea înaintea lor, astfel ei au mers prin mijlocul mării pe uscat; și pe persecutorii lor i-ai aruncat în adâncuri, ca pe o piatră în ape puternice.

¹² Mai mult, tu i-ai condus ziua printr-un stâlp

de nor; și noaptea printr-un stâlp de foc, pentru a le da lumină pe calea pe care trebuiau să meargă.

¹³ Tu ai coborât de asemenea pe muntele Sinai și ai vorbit cu ei din cer, și le-ai dat judecăți drepte și legi adevărate, statute bune și porunci;

¹⁴ Și le-ai făcut cunoscut sabatul tău sfânt și le-ai poruncit prin mâna lui Moise, servitorul tău, precepte, statute și legi;

¹⁵ Și le-ai dat pâine din cer pentru foamea lor și ai scos apă pentru ei din stâncă, pentru setea lor și le-ai promis că vor intra să stăpânească țara pe care ai jurat că le-o vei da.

¹⁶ Dar ei și părinții noștri s-au purtat cu mândrie și și-au înțepenit gâturile și nu au dat ascultare poruncilor tale,

¹⁷ Și au refuzat să dea ascultare, nici nu și-au amintit de minunile tale pe care le-ai făcut printre ei; ci și-au înțepenit gâturile și în răzvrătirea lor au rânduit o căpetenie pentru a se întoarce la robia lor; dar tu ești un Dumnezeu gata să ierte, plin de har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate, și nu i-ai părăsit.

¹⁸ Da, când și-au făcut un vițel turnat și au spus: Acesta este Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt și au făcut mari batjocuri;

¹⁹ Totuși, tu, în îndurările tale cele multe, nu i-ai părăsit în pustie; stâlpul de nor nu s-a depărtat de ei ziua, pentru a-i conduce pe cale; nici stâlpul de foc noaptea, pentru a le arăta lumină și calea pe care trebuiau să meargă.

²⁰ Le-ai dat de asemenea duhul tău cel bun pentru a-i instrui, și nu le-ai oprit mana ta de la gura lor și le-ai dat apă pentru setea lor.

²¹ Da, patruzeci de ani i-ai hrănit în pustie; astfel încât nu le-a lipsit nimic; hainele lor nu s-au învechit și picioarele lor nu s-au umflat.

²² Mai mult, le-ai dat împărății și națiuni și i-ai împărțit în ținuturi; astfel, ei au stăpânit țara lui Sihon și țara împăratului Hesbonului și țara lui Og, împăratul Basanului.

²³ Pe copiii lor de asemenea i-ai înmulțit ca stelele cerului și i-ai adus în țara pe care ai promis-o părinților lor, că vor intra să o stăpânească.

²⁴ Astfel copiii au intrat și au stăpânit țara și tu ai supus înaintea lor pe locuitorii țării, pe canaaniti, și i-ai dat în mâinile lor, cu împărății lor și pe popoarele țării, ca să le poată face precum au voit.

²⁵ Și ei au luat cetăți întărite și un pământ gras și au stăpânit case pline de toate bunătățile, fântâni săpate, vii și grădini de măslini și pomi roditori în abundență; astfel ei au mâncat și s-au săturat și s-au îngrășat și s-au desfătat în marea ta bunătate.

²⁶ Totuși au fost neascultători și s-au răzvrătit împotriva ta și au aruncat legea ta în spatele lor și au ucis pe profeții tăi care au mărturisit împotriva lor pentru a-i întoarce la tine și au făcut mari batjocuri.

²⁷ De aceea i-ai dat în mâna dușmanilor lor, care i-au chinuit; și în timpul tulburării lor, când au strigat către tine, tu i-ai auzit din cer; și conform cu îndurările tale cele multe le-ai dat salvatori, care i-au salvat din mâna dușmanilor lor.

²⁸ Dar după ce au avut odihnă, din nou au făcut ce este rău înaintea ta; de aceea i-ai lăsat în mâna dușmanilor lor, astfel încât ei au avut stăpânire asupra lor; totuși când s-au întors și au strigat către tine, tu i-ai auzit din cer; și de multe ori i-ai eliberat

conform îndurărilor tale;

²⁹ Și ai mărturisit împotriva lor, ca să îi întorci înapoi la legea ta; totuși s-au purtat cu mândrie și nu au dat ascultare poruncilor tale, ci au păcătuit împotriva judecăților tale (pe care dacă un om le face, va trăi în ele); și și-au retras umărul și și-au înțepenit gâtul și au refuzat să asculte.

³⁰ Totuși mulți ani i-ai răbdat și ai mărturisit împotriva lor prin duhul tău în profeții tăi; totuși ei au refuzat să își plece urechea; de aceea i-ai dat în mâna popoarelor țărilor.

³¹ Totuși de dragul marilor tale îndurări tu nu i-ai mistuit în întregime, nici nu i-ai părăsit, pentru că tu ești un Dumnezeu plin de har și milostiv.

³² De aceea acum, Dumnezeul nostru, marele, puternicul și înfricoșătorul Dumnezeu, care ții legământul și mila, să nu pară mic, înaintea ta, tot acest necaz, care a venit asupra noastră, asupra împăraților noștri, asupra prinților noștri și asupra preoților noștri și asupra profeților noștri și asupra părinților noștri și asupra întregului tău popor, din timpul împăraților Asiriei până în această zi.

³³ Dar totuși tu ești just în tot ce a venit asupra noastră, pentru că tu ai lucrat drept, dar noi am lucrat cu stricăciune;

³⁴ Nici împărații noștri, prinții noștri, preoții noștri, nici părinții noștri nu au ținut legea ta, nici nu au dat ascultare poruncilor tale și mărturiilor tale, cu care ai mărturisit împotriva lor.

³⁵ Fiindcă ei nu ți-au servit în împărăția lor și în marea ta bunătate pe care le-ai dat-o și în țara cea întinsă și grasă pe care ai dat-o înaintea lor, nici nu s-au întors de la lucrările lor rele.

³⁶ Iată, noi suntem servitori în această zi; și în țara pe care ai dat-o părinților noștri să mănânce rodul ei și bunătățile ei, iată, noi suntem servitori în ea;

³⁷ Și aceasta dă mult venit împăraților pe care i-ai pus peste noi din cauza păcatelor noastre; de asemenea ei au stăpânire peste trupurile noastre și peste vitele noastre după plăcerea lor și noi suntem în mare strâmțorare.

³⁸ Și pentru toate acestea noi facem un legământ statornic și îl scriem; și prinții noștri, leviții și preoții noștri îl sigilează.

10

¹ Acum, cei care l-au sigilat au fost: Neemia Tirșata, fiul lui Hacalia, și Zedechia,

² Seraia, Azaria, Ieremia,

³ Pașhur, Amaria, Malchiia,

⁴ Hatuș, Șebania, Maluc,

⁵ Harim, Meremot, Obadia,

⁶ Daniel, Ghineton, Baruc,

⁷ Meșulam, Abiia, Miiamin,

⁸ Maazia, Bilgai, Șemaia: aceștia au fost preoții.

⁹ Și leviții: deopotrivă Ieșua, fiul lui Azania, Binui dintre copiii lui Henadad, Cadmiel;

¹⁰ Și frații lor: Șebania, Hodiia, Chelita, Pelaia, Hanan,

¹¹ Mica, Rehob, Hașabia,

¹² Zacur, Șerebia, Șebania,

¹³ Hodiia, Bani, Beninu.

¹⁴ Mai marii poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,

¹⁵ Buni, Azgad, Bebai,

16 Adoniia, Bigvai, Adin,

17 Ater, Ezchiia, Azur,

18 Hodiia, Haşum, Beţai,

19 Harif, Anatot, Nebai,

20 Magpiaş, Meşulam, Hezir,

21 Meşezabeel, Țadoc, Iadua,

22 Pelatia, Hanan, Anaia,

23 Hoşea, Hanania, Haşub,

24 Haloheş, Pilha, Şobec,

25 Rehum, Haşabna, Maaseia,

26 Şi Ahiia, Hanan, Anan,

27 Maluc, Harim, Baana.

28 Şi restul poporului, preoţii, leviţii, portarii, cântăreţii, netinimii şi toţi cei care se separaseră de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoştinţă şi avea înţelegere;

29 S-au alipit de fraţii lor, nobilii lor şi au intrat într-un blestem şi într-un jurământ, pentru a umbra în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin Moise servitorul lui Dumnezeu şi pentru a ţine şi a împlini toate poruncile DOMNULUI Domnul nostru şi judecăţile lui şi statutele lui;

30 Şi că noi nu vom da pe fiicele noastre popoarelor ţării, nici nu vom lua pe fiicele lor pentru fiii noştri;

31 Şi dacă popoarele ţării vor aduce mărfuri sau orice fel de alimente în ziua sabatului pentru a vinde, că noi nu vom cumpăra de la ei în sabat, sau în ziua sfântă; şi că vom lăsa al şaptelea an şi luarea oricărei datorii.

32 De asemenea am făcut rânduieli pentru noi, pentru a da anual a treia parte dintr-un şekel

pentru serviciul casei Dumnezeului nostru;

³³ Pentru pâinile punerii înainte și pentru darul de mâncare neîncetat și pentru ofranda arsă neîncetat a sabbatelor, a lunilor noi, pentru sărbătorile rânduite și pentru lucrurile sfinte și pentru ofrandele pentru păcat pentru a face ispășire pentru Israel și pentru toată lucrarea casei Dumnezeului nostru.

³⁴ Și am aruncat sorții între preoți, leviți și popor, pentru darul lemnelor, de a-l aduce la casa Dumnezeului nostru, după casele părinților noștri, la timpuri rânduite an de an, ca să ardă pe altarul DOMNULUI Dumnezeului nostru, precum este scris în lege;

³⁵ Și să aducem cele dintâi roade ale pământului nostru și cele dintâi roade ale tuturor fructelor din toți pomii an de an la casa DOMNULUI;

³⁶ De asemenea pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre, precum este scris în lege și pe întâii născuți ai cirezilor noastre și ai turmelor noastre, pentru a-i aduce la casa Dumnezeului nostru, la preoții care servesc în casa Dumnezeului nostru;

³⁷ Și ca să aducem cele dintâi roade ale aluatului nostru și ofrandele noastre și rodul a tot felul de pomi, din vin și din untdelemn, la preoți, în camerele casei Dumnezeului nostru; și zeciuielile pământului nostru leviților, ca ei, leviții, să poată avea zeciuielile în toate cetățile aratului nostru.

³⁸ Și preotul, fiul lui Aaron, să fie cu leviții când leviții iau zeciuieli; și leviții să aducă zeciuiala zeciuielilor la casa Dumnezeului nostru, în camere, la casa tezaurului.

³⁹ Căci copiii lui Israel și copiii lui Levi vor aduce darul din grâne, din vin nou și din untdelemn, în camere, unde sunt vasele sanctuarului și preoții care servesc și portarii și cântăreții; și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

11

¹ Și conducătorii poporului locuiau la Ierusalim; restul poporului de asemenea au aruncat sorți, pentru a aduce pe unul din zece să locuiască în Ierusalim cetatea sfântă și nouă părți să locuiască în alte cetăți.

² Și poporul a binecuvântat pe toți oamenii, care s-au oferit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim.

³ Acum, aceștia sunt mai marii provinciei care au locuit în Ierusalim; dar în cetățile lui Iuda au locuit fiecare în stăpânirea sa în cetățile lor, adică, Israel, preoții, și leviții și netinimii și copiii servitorilor lui Solomon.

⁴ Și la Ierusalim au locuit anumiți dintre copiii lui Iuda și dintre copiii lui Beniamin. Dintre copiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel, dintre copiii lui Peret;

⁵ Și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șiloni.

⁶ Toți fiii lui Peret care au locuit la Ierusalim erau patru sute șazeci și opt de bărbați viteji.

⁷ Și aceștia sunt fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia.

⁸ Și după el, Gabai, Salai, nouă sute douăzeci și opt.

⁹ Și Ioel, fiul lui Zicri era supraveghetorul lor: și Iuda, fiul lui Hasenuac era al doilea peste cetate.

¹⁰ Dintre preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin.

¹¹ Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, era supraveghetorul casei lui Dumnezeu.

¹² Și frații lor care făceau serviciul casei erau opt sute douăzeci și doi; și Adaia, fiul lui Ioroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchiia,

¹³ Și frații lui, mai marii părinților: două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer,

¹⁴ Și frații lor, războinici viteji, o sută douăzeci și opt; și supraveghetorul lor era Zabdiel, fiul unuia dintre bărbații de vază.

¹⁵ De asemenea dintre leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni;

¹⁶ Și Șabetai și Iozabad, dintre mai marii leviților, aveau supravegherea lucrării de afară a casei lui Dumnezeu.

¹⁷ Și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, era întâiul pentru a începe mulțumirea în rugăciune; și Bacbuchia al doilea printre frații săi și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.

¹⁸ Toți leviții în sfânta cetate erau două sute optzeci și patru.

¹⁹ Mai mult, portarii, Acub, Talmon și frații lor care păzeau porțile, erau o sută șaptezeci și doi.

²⁰ Și rămășița lui Israel, a preoților și a leviților, erau în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moștenirea sa.

21 Dar netinimii locuiau în Ofel; și Țiha și Ghișpa erau peste netinimi.

22 De asemenea supraveghetorul leviților la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica. Dintre fiii lui Asaf, cântăreții erau peste lucrarea casei lui Dumnezeu.

23 Căci porunca împăratului referitor la ei, era ca o anumită porție să fie pentru cântăreți, datorată pentru fiecare zi.

24 Și Petahia, fiul lui Meșezabeel, dintre fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era la mâna împăratului în toate lucrurile referitoare la popor.

25 Și pentru sate, cu câmpurile lor, unii dintre copiii lui Iuda au locuit la Chiriat-Arba și în satele ei și la Dibon și în satele ei și la Iecabteel și în satele ei,

26 Și la Ieșua și la Molada și la Bet-Palet,

27 Și la Hațar-Șual și la Beer-Șeba și în satele ei,

28 Și la Țiclag și la Mecona și în satele ei,

29 Și la En-Rimon și la Țoreea la Iarmut,

30 Zanoah, Adulam și în satele lor, la Lachis și în câmpurile ei, la Azeca și în satele ei. Și au locuit de la Beer-Șeba până la valea lui Hinom.

31 De asemenea copiii lui Benjamin de la Gheba au locuit la Micmas și Aiia și Betel și în satele lor,

32 Și la Anatot, Nob, Anania,

33 Hațor, Rama, Ghitaim,

34 Hadid, Țeboim, Nebalat,

35 Lod și Ono, valea meșteșugarilor.

36 Și dintre leviți, unele cete locuiau în Iuda și unele în Benjamin.

12

¹ Și aceștia sunt preoții și leviții care s-au urcat cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Ieșua: Seraia, Ieremia, Ezra,

² Amaria, Maluc, Hatuș,

³ Șecania, Rehum, Meremot,

⁴ Ido, Ghineto, Abiia,

⁵ Miiamin, Maadia, Bilga,

⁶ Șemaia și Ioiarib, Iedaia,

⁷ Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia erau mai marii preoților și ai fraților lor în zilele lui Ieșua.

⁸ Mai mult, leviții: Ieșua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda și Matania, care era peste aducerea de mulțumiri, el și frații lui.

⁹ De asemenea Bacbuchia și Uni, frații lor, erau unii în fața celorlalți, în gărzi.

¹⁰ Și Ieșua a născut pe Ioiachim, Ioiachim de asemenea a născut pe Eliașib și Eliașib a născut pe Ioiada,

¹¹ Și Ioiada a născut pe Ionatan și Ionatan a născut pe Iadua.

¹² Și în zilele lui Ioiachim, erau preoți, mai marii părinților: al lui Seraia, Meraia; al lui Ieremia, Hanania;

¹³ Al lui Ezra, Meșulam; al lui Amaria, Iohanam;

¹⁴ Al lui Melicu, Ionatan; al lui Șebania, Iosif;

¹⁵ Al lui Harim, Adna; al lui Meraiot, Helcai;

¹⁶ Al lui Ido, Zaharia; al lui Ghineton, Meșulam;

¹⁷ Al lui Abiia, Zicri; al lui Miniamin, al lui Moadia, Piltai;

¹⁸ Al lui Bilga, Șamua; al lui Șemaia, Ionatan;

¹⁹ Și al lui Ioiarib, Matenai; al lui Iedaia, Uzi;

²⁰ Al lui Salai, Calai; al lui Amoc, Eber;

21 Al lui Hilchia, Hașabia; al lui Iedaia, Netaneel.

22 Leviții în zilele lui Eliașib, Ioiada și Iohanen și Iadua, erau înregistrați mai marii părinților; de asemenea preoții, în timpul domniei lui Darius persanul.

23 Fiii lui Levi, mai marii părinților, au fost înscrși în cartea cronicilor, până în zilele lui Iohanen, fiul lui Eliașib.

24 Și mai marii leviților: Hașabia, Șerebia și Ieșua, fiul lui Cadmiel, cu frații lor stând față în față, că să laude și să aducă mulțumiri, conform cu porunca lui David omul lui Dumnezeu, gardă cu gardă, față în față.

25 Matania și Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon, Acub, erau portari, făcând de gardă la pragurile porților.

26 Aceștia erau în zilele lui Ioiachim, fiul lui Ieșua, fiul lui Ioțadac și în zilele lui Neemia guvernatorul și ale preotului Ezra, scribul.

27 Și la dedicarea zidului Ierusalimului ei au căutat pe leviți din toate locurile lor, pentru a-i aduce la Ierusalim, pentru a ține dedicarea cu veselie, deopotrivă cu mulțumiri și cu cântare, cu chimvale, psalterioane și cu harpe.

28 Și fiii cântăreților s-au adunat, deopotrivă din câmpia din jurul Ierusalimului și din satele lui Netofati;

29 De asemenea de la casa Ghilgalului, și din câmpurile Ghebei și Azmavetului; căci cântăreții își construiseră sate de jur împrejurul Ierusalimului.

30 Și preoții și leviții s-au purificat și au purificat poporul și porțile și zidul.

31 Atunci am urcat pe prinții lui Iuda pe zid și

am rânduit două mari cete dintre cei care aduceau mulțumiri, din care una în dreapta pe zidul spre poarta bălegarului;

³² Și după ei mergeau Hoșaia și jumătate din prinții lui Iuda,

³³ Și Azaria, Ezra și Meșulam,

³⁴ Iuda și Beniamin și Șemaia și Ieremia,

³⁵ Și anumiți dintre fiii preoților cu trâmbițe; adică, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf;

³⁶ Și frații săi: Șemaia și Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel și Iuda, Hanani, cu instrumentele muzicale ale lui David, omul lui Dumnezeu, și scribul Ezra înaintea lor.

³⁷ Și la poarta fântânii, care era în fața lor, ei s-au urcat pe treptele cetății lui David, la urcarea zidului, deasupra casei lui David, chiar până la poarta apelor spre est.

³⁸ Și cealaltă ceată a lor, care aducea mulțumiri, a mers în fața lor și eu după ei și jumătate din popor pe zid, de dincolo de turnul cuptoarelor chiar până la zidul cel lat;

³⁹ Și pe deasupra porții lui Efraim și pe deasupra porții vechi și pe deasupra porții peștilor și a turnului lui Hananeel și a turnului lui Meea, chiar până la poarta oilor; și au stat în picioare pe loc la poarta închisorii.

⁴⁰ Astfel au stat în picioare cele două cete ale celor care aduceau mulțumiri în casa lui Dumnezeu și eu și jumătate din conducători cu mine;

⁴¹ Și preoții: Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia și Hanania cu trâmbițe;

⁴² Și Maaseia și Șemaia și Eleazar și Uzi și Iohan an și Malchiia și Elam și Ezer. Și cântăreții au cântat tare, cu Izrahia, supraveghetorul lor.

⁴³ De asemenea în acea zi ei au oferit sacrificii mari și s-au bucurat, pentru că Dumnezeu îi făcuse să se bucure cu mare bucurie; soțiile de asemenea și copiii s-au bucurat; astfel încât bucuria Ierusalimului se auzea până foarte departe.

⁴⁴ Și în acel timp au fost unii rânduți peste camerele tezaurelor, pentru ofrande, pentru cele dintâi roade și pentru zeciuieli, pentru a aduna în ele din câmpurile cetăților porțiile legii pentru preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și de leviții care serveau.

⁴⁵ Și deopotrivă cântăreții și portarii țineau serviciul Dumnezeului lor și serviciul curățirii conform cu porunca lui David și a fiului său, Solomon,

⁴⁶ Căci în zilele lui David și ale lui Asaf din vechime au fost mai mari ai cântăreților și cântări de laudă și mulțumiri pentru Dumnezeu.

⁴⁷ Și tot Israelul, în zilele lui Zorobabel și în zilele lui Neemia, a dat porțiile cântăreților și portarilor, în fiecare zi porția lui; și sfințeau lucruri sfinte pentru leviți; și leviții le sfințeau pentru copiii lui Aaron.

13

¹ În acea zi s-a citit în cartea lui Moise în auzul poporului; și în ea s-a găsit scris că amonitul și moabitul nu trebuie să intre în adunarea lui Dumnezeu pentru totdeauna;

² Pentru că nu au întâmpinat pe copiii lui Israel cu pâine și cu apă, ci au angajat pe Balaam împotriva

lor, ca să îi blesteme; totuși Dumnezeu nostru a întors blestemul în binecuvântare.

³ Și s-a întâmplat, după ce ei au auzit legea, că au separat din Israel toată mulțimea amestecată.

⁴ Și înainte de aceasta, preotul Eliașib, având supraveghere peste camera casei Dumnezeului nostru, era aliat cu Tobia;

⁵ Și pregătise pentru el o cameră mare, unde înainte ei puneau darurile de mâncare, tămâia și vasele și zeciuiala din grâne, vinul nou și untdelemnul, care erau poruncite să fie date leviților și cântăreților și portarilor, și ofrandele preoților.

⁶ Dar în tot acest timp eu nu eram în Ierusalim, pentru că în anul al treizeci și doilea al lui Artaxerxes, împăratul Babilonului, am venit la împărat și după câteva zile am obținut permisiune de la împărat;

⁷ Și am venit la Ierusalim și am înțeles răul pe care Eliașib îl făcuse pentru Tobia, pregătindu-i o cameră în curțile casei lui Dumnezeu.

⁸ Și m-a mâhnit foarte mult; de aceea am aruncat toate lucrurile gospodărești ale lui Tobia afară din cameră.

⁹ Atunci am poruncit și ei au curățit camerele; și am adus din nou înapoi vasele casei lui Dumnezeu, cu darurile de mâncare și tămâia.

¹⁰ Și am priceput că porțiile leviților nu le fuseseră date; deoarece leviții și cântăreții, care făceau lucrarea, fugiseră fiecare la câmpul său.

¹¹ Atunci m-am certat cu conducătorii și am spus: De ce este casa lui Dumnezeu părăsită? Și i-am adunat și i-am pus la locul lor.

¹² Atunci a adus tot Iuda zeciuiala din grâne și

din vinul nou și din untdelemn la trezorerie.

¹³ Și am făcut trezoreri peste tezaure, pe preotul Șelemia și pe scribul Țadoc și dintre leviți, pe Pedaia; și lângă ei era Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matoria, pentru că erau socotiți credincioși, și serviciul lor era să distribuie fraților lor.

¹⁴ Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, referitor la aceasta, și nu șterge faptele mele bune pe care le-am făcut pentru casa Dumnezeului meu și pentru servirile ei.

¹⁵ În acele zile am văzut în Iuda pe unii călcând teascurile de vin în sabbat și aducând snopi și încărcând măgari; și de asemenea, vin, struguri și smochine și tot felul de poveri, pe care le aduceau la Ierusalim în ziua sabbatului; și am mărturisit împotriva lor în ziua când vindeau merindele.

¹⁶ Acolo locuiau de asemenea oameni din Tir, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și le vindeau în sabbat copiilor lui Iuda și în Ierusalim.

¹⁷ Atunci m-am certat cu nobilii lui Iuda și le-am spus: Ce lucru rău este acesta pe care îl faceți, pângărind ziua sabbatului?

¹⁸ Nu au făcut părinții voștri astfel și nu a adus Dumnezeul nostru tot acest rău asupra noastră și asupra acestei cetăți? Totuși voi aduceți mai multă furie asupra lui Israel, pângărind sabbatul.

¹⁹ Și s-a întâmplat, că atunci când la porțile Ierusalimului începea să fie întuneric înaintea sabbatului, am poruncit ca porțile să fie închise și am poruncit ca ele să nu fie deschise până după sabbat; și pe unii dintre servitorii mei i-am pus la porți, ca să nu fie adusă nicio povară în ziua sabbatului.

²⁰ Astfel comercianții și vânzătorii de tot felul de mărfuri petreceau noaptea afară din Ierusalim o dată sau de două ori.

²¹ Atunci am mărturisit împotriva lor și le-am spus: De ce petreceți noaptea lângă zid? Dacă faceți astfel din nou, voi pune mâinile pe voi. Din acel timp nu au mai venit în sabat.

²² Și am poruncit leviților să se curețe și să vină și să păzească porțile, pentru a sfinți ziua sabatului. Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, referitor și la aceasta, și cruță-mă conform cu măreția milei tale.

²³ În acele zile de asemenea am văzut iudei care s-au căsătorit cu femei din Asdod, din Amon și din Moab;

²⁴ Și copiii lor vorbeau pe jumătate în vorbirea lui Asdod și nu puteau vorbi în limba iudaică, ci conform limbii fiecărui popor.

²⁵ Și m-am certat cu ei și i-am blestemat și i-am lovit pe unii dintre ei și le-am smuls părul și i-am pus să jure pe Dumnezeu, spunând: Voi să nu dați pe ficele voastre fiilor lor, nici să nu luați pe ficele lor pentru fiii voștri sau pentru voi înșivă.

²⁶ Nu a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel, prin aceste lucruri? Totuși printre multe națiuni, nu a fost împărat asemenea lui, care a fost preaiubit de Dumnezeul lui și Dumnezeu l-a făcut împărat peste tot Israelul; totuși chiar și pe el, femeile străine, l-au făcut să păcătuiască.

²⁷ Să vă dăm noi atunci ascultare pentru a face tot acest mare rău, pentru a călca legea împotriva Dumnezeului nostru căsătorindu-ne cu femei străine?

²⁸ Și unul dintre fiii lui Ioiada, fiul lui Eliașib, marele preot, era ginere lui Sanbalat horonitul; de aceea l-am alungat de la mine.

²⁹ Amintește-ți de ei, O Dumnezeul meu, pentru că au spurcat preoția și legământul preoției și al leviților.

³⁰ Astfel i-am curățit de toți străinii și am rânduit serviciile preoților și ale leviților, pe fiecare în serviciul lui;

³¹ Și pentru darul de lemne la timpuri rânduite și pentru cele dintâi roade. Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, spre bine.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9